

Однією з трагічних сторінок нашої історії є Голодомор 1932 – 1933 років. Іншими словами, Голодомор – геноцид українського народу, організований урядом колишнього Союзу, метою якого було створення штучного масового голоду, що призвів до мільйонних людських втрат на території України та Кубані, переважну більшість населення якої становили українці.

ГІРКІ ЖНИВА УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Цій темі присвячено багато видань, віршів і художніх фільмів. Одним з них є фільм «Гіркі жнива» режисера Джорджа Менделюка, перегляд якого і відбувся у рамках декади українознавства (організатори доц. А.М. Домановський та Н.П. Олешко). Для творців фільму в цій історії є багато особистого. Наприклад, матір Джорджа Менделюка перед еміграцією до Канади разом із сестрою тікала від голодомору з Харкова до Львова. Це дає нам розуміння того, що українці пам'ятають про страшні часи, але тодішня влада виховала генерацію людей, які не тільки не знали історії своїх дідів і прадідів, але й навчила їх ненавидіти свій народ і свою мову. Проте завдяки незалежності сучасна молодь вчить правдиву українську історію. Фільм «Гіркі жнива» – хороша історична мелодрама, у якій є два періоди: дорадянський – це край щасливих людей, гарного одягу, пісень, красивого побуту і власне радянський, коли тодішня влада розпочинає терор.

Режисер створив шедевр, який неможливо переглядати без сліз. Бо ж як можна дивитися фільм, у якому матері вбивають своїх дітей, аби вони не мучились від голоду, брати вбивають один одного за крихту хліба, молоді дівчата, які, щоб жити і були живі їхні рідні, одружувалися з військовими, сільськими головами та іншими впливовими людьми.

Гірко, зі сльозами на очах було споглядати відтворений кінематографістами «бабський» бунт, свого роду сільський майдан проти відбирання зерна. На екрані ми спостерігали як українські патріоти не здавалися і вели підпільну боротьбу проти військових. Це дає нам розуміння того, що навіть у ті складні часи люди не здавалися і боролися до останнього, усвідомлюючи, що йдуть на вірну загибель. Неперевершеною була акторська гра Макса Айронса та Саманти Баркс, які відтворили на екрані історію кохання Юрія і Наталки, адже зіграти роль такого кохання саме у ті часи було нелегко.

Режисер Джордж Менделюк намагався розповісти про те, скільки горя і лиха доводиться пережити людині тільки за свою любов до Батьківщини, за свою національну ідентичність. І йому це вдалось, адже про Голодомор повинні знати всі, це є плата України за свою незалежність. За той менш ніж календарний рік загинуло мільйони осіб, мільйони безвинних жертв – наших земляків. Голодомор 1932 – 1933 рр. в Україні – це тяжкий злочин Сталіна і радянської влади. Це цілеспрямована акція проти українців як нації і українських селян як класу. І тепер нам, українцям, та усій світовій спільноті треба визнати, що український народ став жертвою тяжкого злочину, який ніколи не повинен повторитися.

Ми маємо усвідомити, що є нащадками тих, хто загинув у тих надважких муках, і що нас, українців, могло бути більше.

Пам'ятаймо, вшановуймо пам'ять загиблих від жорстокого геноциду українців та залишімо це в минулому, не спекулюючи на чужому горі.

Залишаймося людьми!

Владислав Рева, гр. А-11-17